

Sense gols no hi ha salvació

El Llagostera planta cara al líder però no sap transformar cap de les seves oportunitats i l'Alabès s'emporta els tres punts amb un solitari gol de Gaizka Toquero Oriol Alsina reclama un penal sobre Natalio i una agressió a Querol

Sense gols no hi ha salvació

MARC VERDAGUER VITÒRIA. ENVIAT ESPECIAL.

Ni jugant bé al camp del líder. El Llagostera veu com se li complica una mica més cada dia que passa aquesta petita bogeria que un equip de poble, gairebé una aventura familiar, segueixi dins el futbol professional. La permanència es va posant coll amunt per la llosa d'un flux inici de campionat, per l'ansietat de veure's a baix dins una

dinàmica constant de mals resultats, pel poc respecte arbitral que tindrà sempre, agradi o no, un equip petit quan visita estadis històrics i, sobretot, perquè el Llagostera viu d'esquena al gol. Ahir, l'equip d'Oriol Alsina va jugar bé al camp de l'Alabès, on va generar bones oportunitats de gol. Però no en va marcar cap. I l'Alabès sí, una talentosa passada de Juli la va convertir Toquero en l'1-0 que acabaria valent com a resultat final del partit. Després es podrà parlar si l'àrbitre hauria d'haver expulsat Manu per una presumpta agressió sense pilota a David Querol, si Toquero estava més avançat que l'últim defensa del Llagostera en el moment que Juli fa la passada o si hi va haver un penal sobre Natalio. Però primer hi ha el gol. O el no gol, perquè el Llagostera no en marca i sense gols no hi ha salvació.

A Oriol Alsina ningú li podrà negar que no s'amaga. I encara que sovint, almenys aquesta temporada, l'acabin bufetejant sempre torna a donar la cara. Arribant al camp del líder a vuit punts de la permanència, ningú li hauria recriminat que hagués provat de jugar poc a futbol i destruir més que no pas proposar a l'espera que, amb zero a zero en el marcador, els minuts anessin passant. I la realitat és que no ho va fer. Amb les seves limitacions, que no són poques, el Llagostera va anar a buscar l'Alabès a dalt, encara que els bascos acabessin després generant veritable perill amb els espais que trobaven Kiko Femenia o Toquero. Precisament l'exdavantar de l'Athletic Club va ser el primer a posar a prova René, ahir novament molt sòlid, en una jugada ràpida en el minut 7 que el jugador va acabar rematant massa centrada a l'abast del porter.

Fos pel seu atreviment, o perquè amb lesions tampoc té gaire més on escollir, Oriol Alsina va mantenir un mig del camp amb dos homes que tracten bé la pilota, Pitu i Marcos Tebar, dues bandes obertes (Querol i Imaz) i Juanjo despenjant pilotes a dalt per un Natalio que, amb només dues setmanes a la casa, sembla haver-se convertit en la gran esperança del Llagostera per acabar amb el seu flux bagatge ofensiu. Oportunitats en general, i de clares, ara només falta que n'envii alguna al fons de la porteria. L'antic davanter del Numància va tenir l'oportunitat més clara de la primera meitat cinc minuts després del matiner avís de Toquero, però li va faltar instint i Pacheco va poder atrapar la seva tova rematada. Natalio acabava de desaprovechar una oportunitat que podria haver canviat el partit. Com també l'hauria modificat Kiko Femenia si hagués creuat uns centímetres menys un xut que va estavellar a la base del pal en el minut 25. Van ser les dues millors oportunitats de la primera meitat abans que, en uns darrers 15 minuts molt clàssics dels ?equips que entrena Bordalás, les targetes grogues, les caigudes i les faltes fessin abaixar el ritme del partit fins al descans. Entre aquestes una jugada en què David Querol va caure dins l'àrea, sense pilota, en una jugada que, després de moltes protestes, Ais Reig va acabar despatxant amb una targeta groga Manu. O no era res o era vella. Qualsevol de les dues opcions hauria estat vàlida, però ensenyar groga va quedar, com a mínim, estrany.

L'Alabès no és el líder de la categoria perquè algú li hagi regalat i, com era d'esperar, els bascos van provar de fer un nou pas endavant a l'inici de la segona meitat. Segurament sense un futbol tan millor que el de Llagostera per explicar que uns van primers i els altres es van acostant a Segona B. Però amb els detalls de qualitat al davant que, es vulgui o no, acaben marcant més la diferència que no pas la lluita o una proposta més o menys atrevida.

Manu va fer lluir René amb un gran cop de cap al qual el porter va respondre amb una encara millor aturada, però poc després arribarien les jugades clau decisives del partit. On es va veure quin dels dos equips té aquell punt de qualitat que fa guanyar els partits. Primer, en el minut 52, Imaz fa una interessant jugada personal però Fernando Pacheco l'aguanta bé en el mà a mà i l'acció acaba en córner. Quatre minuts més tard, Juli controla una pilota a la frontal i d'esquena a la porteria de Llagostera aixeca la pilota en una sensacional assistència a Gaiza Toquero que, sol davant René, marca el primer i únic gol del partit. En directe no va haver-hi grans protestes, però després del partit l'expedició del Llagostera va marxar molt emprenyada per la possible situació de fora de joc de Toquero en el moment de la passada que revelaven algunes imatges de televisió.

Gairebé deu minuts més tard la comprovació definitiva que el Llagostera està mancat d'aquell punt de més que havia aportat Juli en l'acció del gol: bona acció col·lectiva dels gironins i Natalio, novament Natalio, estavella la pilota al lateral de la xarxa de Pacheco en una rematada a menys de dos metres. Entremig, l'Alabès va estar a punt d marcar-se un gol en pròpia porta després d'una centrada d'Imaz. Però ni així. El Llagostera no marca i sense gols no hi haurà salvació.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/ue-llagostera/2016/02/08/gols-no-hi-ha-salvacio/766445.html?utm_source=rss